

DAG RAKLI, FORMANN I EUROPEISK DIAKONKONFERANSE

Kirkens ja til diakonene er et hovedmål

– Vårt hovedmål er at den enkelte nasjonale kirke skal si ja til diakonene og den kirkelig organiserte diakoni, sier Dag Rakli, formann i Europisk diakonkonferanse. Det er historisk sus over Rakli og hans verv. Han er den første norske diakon i denne sentrale posisjon i den internasjonale diakoni.

Av Leif Kjell Askeland

Mellomkirkelig kontakt

Europeisk diakonkonferanse skal primært være et sted for kommunikasjon, idéutveksling og inspirasjon for Europas diakoner, deres organisasjoner og utdanningsinstitusjonene. Til konferansene møter representanter fra hvert lands diakonforbund og utdanningsinstitusjoner for diakoner. Gjennom arbeidsdokumenter tar man opp spørsmål som angår diakonenes arbeidssituasjon og plass i kirken, utdanningsspørsmål, og utveksler idéer for det diakonale arbeid.

Konferansens sekretariat har de senere år arbeidet intenst med å finne frem til dem som driver diakonalt arbeid i minoritetskirkene i Europa. Små Lutherske kirker som den spanske og italienske har det lyktes å få med. Nå er man også i ferd med å få etablert kontakt med det kirkelige sosialar-

beid i Storbritania. Det er der et betydelig arbeid innen dette feltet, men de står helt utenfor den pietistiske diakonitradisjon som norden og de tyskspråkelige land er en del av. Kontakten østover er vesentlig, og preger i høy grad arbeidet. Sammen med Vest-Tyskland har også DDR en egen representant i konferansens styre. De øvrige europeiske land deler representasjon slik at Skandinavia har en representant og Nederland, Frankrike, Sveits og Østerrike, en.

Økumenisk

Det økumeniske utgangspunkt for dette internasjonale inspirasjonsfellesskapet har alltid vært til stede. Det er synliggjort gjennom en egen representant fra den Katolske Kirke i styret. Representanten utnevnes av et internasjonalt diakoniserum, som i god Katolsk tradisjon har startet i det små og samlet genuint diakoniinteresserte, uten at senteret er

gitt noen offisiell status eller organisasjonsmessig plassering. For tiden er det en hollender som representerer dette katolske «diakoniverkstedet» (ISZ).

Lett, ubyråkratisk organisasjon

Dag Rakli karakteriserer sin europeiske organisasjon som lett og ubyråkratisk. Han leder et styre på 5 personer og organisasjonen deler sekretariatet med det tyske diakonforbund hvis sekretær

EUROPEISK DIAKONKONFERANSE

også er sekretær for konferansen. Styrets eneste oppgave er å forberede og arrangere Europeisk Diakonkonferanse. Styrets utgifter dekkes av de respektive deltagerland. Konferansen har ingen formalisert kontakt med andre organ, men mottar mange henvendelser og invitasjoner fra såvel det Lutherske Verdensforbund, som arbeidskonferanser og møter i den katolske kirke.

– Vi har ved flere anledninger diskutert en mer for-

malisert kontakt med f.eks. LVF organer. Konklusjon har vært klar. Vi har svart nei fordi vi ønsker å bevare samarbeidet karakter som et møtested for inspirasjon og idéutveksling.

Pådriver for kirkens diakoni

– Europeisk Diakonkonferanses hovedmål er å få de nasjonale kirker til å si ja til diakonene. Vi arbeider for at kirken i hvert enkelt av de Europiske land skal innarbeide diakonien som en kir-

kelig aktivitet organisert ut fra menighetene. Diakonen skal ha sitt utgangspunkt i gudstjenesten og nattverden og den tjeneste som utfolder seg der. Kirkene i Europa må ta opp diakonien som et helt sentralt anliggende.

Det at konferansen stadig skifter vertsland er i følge Dag Rakli en bevisst strategi for nettopp å skape oppmerksomhet om den diakonale visjon man er felles om. Man slår litt på tromma og får oppmerksomhet fra kirkens lederskikt og opinionsledere. Dessuten får en europeisk konferanse rimelig pressdekning.

Større vekt på mellomkirkelig arbeid blant europeerne

– Det er en dramatisk forskjell i holdningene til mellomkirkelig arbeid på kontinentet og her hjemme. Felles uttalelser og dokumenter, som her hjemme knapt blir lagt merke til, er gjenstand meget grundige drøftinger blandt melleuropeerne. De står i en mye klarere økumenisk sammenheng. Diakonene har for eksempel diskutert Lima-dokumentet på møte etter møte i sine forbund.

– Når vi arbeider oss fram til enighet om uttalelser på diakonkonferansen, blir disse brukt og lagt vekt på i kontakten mellom diakonene og de nasjonale kirker på kontinentet. Uttalelsene er derfor strategiske dokumenter i bestrebelsene for å innarbeide diakonien som et sentralt kirkelig anliggende i Europa. Her hjemme derimot, må jeg vel være fornøyd

Forts. s. 11

REDAKSJONEN

hende. Alf B. Oftestad vil ha et hovedansvar for bokanmeldelser ved bl.a. også å fordele bøker til andre for omtale. En egen side til aktuell litteratur kan med andre ord ventes.

Utover det som nå er nevnt, vil vi fortsatt prioritere stoff fra medlemskapet meget høyt. Personalia-nytt vil begrenses i omfang, og dersom skrivelysten blir overveldende, kan det bli aktuelt å korte leserinnlegg noe ned. Men for all del, grip pennen (les: skrivemaskinen) og sett i gang å få «trykt ut» noe av det du brenner for eller mener fryktelig sterkt. Vi trenger deg for å få til et levende og aktuelt blad, og du trenger bladet for å få testet ut dine synspunkter.

For en organisasjon med Diakonforbundets størrelse er det en liten prestasjon å kunne sende ut et ferskt blad hver måned til sine medlemmer og andre interesserte. Når så også hele arbeidet stort sett har vært utført av en person på fritiden, sier det seg selv at dag til dag arbeidet med å få ut bladet har høyere prioritet enn grafisk formgivning og nytenkning om innhold. Rekruttering av skribenter, og bearbeidelse av medlemskapet for å fremelske skrivende talenter, har jeg i bare liten grad bedrevet.

Så har da heller ikke henvendelser til stiftsleder med konkrete utfordringer kastet så mye av seg. God respons har det likevel vært på oppfordringer til å sende bilder og omtale av vigslinger.

Når nå en offensiv med hensyn til innholdet er mulig, skyldes det økte ressurser

både økonomisk og i antall mennesker som er involvert i bladet. Da undertegnede sa opp det flerårige engasjementet som redaksjonssekretær, tvang det seg frem en diskusjon om bladets fremtid og ambisjonsnivå. Denne resulterte i at Sentralstyret ville mer enn doble posten for honorar, at det ble oppnevnt en redaksjonsgruppe og at generalsekretæren/redaktøren tar ansvaret for fremdriften i arbeidet. Redaksjonsgruppa består av undervisningskonsulent ved Diatahs, Olav Fanuelsen, 1. ammanuensis Alf B. Oftestad, samme skole og spesialrådgiver, Edward Hulbak. Undertegnede ble bedt om å bistå med lay-out og trykkerikontakt. Ordningen skal fungere frem til sommeren. Gruppen skal samtidig komme med synspunkter på bladets fremtid til Sentralstyret.

Med omorganiseringen og de økte ressurser håper vi at du som leser vil kunne finne enda mer verdifullt stoff. Det kan i alle fall loves mer originalstoff som ikke vil finnes andre steder enn hos oss. (Såfremt ikke andre blader og aviser klipper herfra, hvilket det selvsagt er full anledning til).

I det dette nummer forlater trykkeriet merker jeg også at jeg blir noe lettere. Etter drøyt fem års sammenhengende totalansvar for at et nytt blad kommer i postkassen hver måned (i flere år hver 14. dag), trenger jeg en pause. Det er nødvendig, og til glede for alle parter, med litt utskifting av og til.

OVERGANGER

Forts. fra s. 5

om noen overhode registrerte den siste uttalelsen fra konferansen i Danmark, sukker en noe oppgitt Europaformann.

Idérik diakoni viktigere enn rette meninger

De endeløse diskusjonene om hva som er den rette modell for diakonien er et tilbaketrukket stadium i følge Rakli. Dette er lagt til side i erkjennelsen av de store forskjeller som eksisterer mellom ulike land og kirker. Dette forhindret ikke at man i Danmark, kom frem til en felles uttalelse om hva det vil si å være en diakon.

– Det er blitt mer og mer viktig at de som har en felles struktur, f.eks. de skandinaviske land, arbeider tett sammen. Det er viktigere med gjensidig idéutveksling og inspirasjon enn for enhver pris å komme frem til noe felles. Europeisk diakonkonferanse skal være et sted hvor man fritt og åpent får prøve ut tanker og idéer i forhold til de utfordringer diakonien står overfor både i europeisk og nasjonal sammenheng.

Diakonien mot år 2000

Til sommeren arrangeres konferansen med Dag Rakli som leder i Østerrike. Tema han og styret har trukket opp er «Diakonien i år 2000». Dette skal belyses både med et etisk og sosiologisk utgangspunkt.

– Som diakonalt fellesskap innen de Europeiske kirker, føler vi oss utfordret av de konturene vi ser av fremti-

Forts. s. 15